

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σάββατο 21 Ιανουαρίου 2012

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΗΣ NET: «Σαββατοκύριακο στη NET»
ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΤΑΚΗ ΣΑΡΑΝΤΗ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΗ ΣΚΑΛΚΟ**

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ώρα για ειδήσεις. Μαζί μας ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Καλή σας ημέρα κ. Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Καλημέρα σας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θα θέλαμε να σας θέσουμε ένα πρώτο ερώτημα για το τρέχον και το μείζον αυτή τη στιγμή, που είναι για την απομείωση του ελληνικού χρέους. Και φαίνεται, τουλάχιστον μέχρι αργά, ότι η συζήτηση στο Μέγαρο Μαξίμου είχε κάποιο αποτέλεσμα το οποίο θα διαφανεί προφανώς σήμερα. Ποια είναι η δική σας ενημέρωση;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πιστεύω ότι τα μηνύματα είναι θετικά. Δικαιολογείται μια αισιοδοξία ότι θα έχουμε μια θετική κατάληξη αυτής της διαπραγμάτευσης. Όπως γνωρίζετε άλλωστε, είναι αναγκαίο να ολοκληρωθεί με επιτυχία μια συμφωνία για το PSI και ταυτοχρόνως να κλείσει με επιτυχία η διαπραγμάτευση για το επικαιροποιημένο μνημόνιο, για ένα νέο πρόγραμμα όπως λέμε. Αυτά αποτελούν εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση, προκειμένου να επιτύχουμε την εκταμίευση της νέας μεγάλης δόσης, των 89 δισεκατομμυρίων ευρώ. Να υπογράψουμε δηλαδή, μια νέα δανειακή σύμβαση για τα επόμενα χρόνια.

Έχω τη γνώμη ότι αυτή η συζήτηση με την ευθύνη που δείχνουν και οι πολιτικοί αρχηγοί και τα κόμματα, θα είναι μια συζήτηση με αίσιο τέλος, γιατί η Ελλάδα αυτή την υποστήριξη την έχει ανάγκη. Το ύψος των επιτοκίων είναι αυτό το οποίο συζητείται. Η διάρκεια ισχύος των νέων ομολόγων, επίσης, είναι ένα θέμα το οποίο συζητείται. Έχω τη γνώμη ότι όλες οι πλευρές θέλουν αυτή η συμφωνία να υπάρξει όσο γίνεται πιο γρήγορα. Θέλουν γρήγορα για να προχωρήσουμε γρήγορα και στη σύναψη της νέας δανειακής σύμβασης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Με τη διαφορά ότι η κάθε πλευρά θέλει να βγει ωφελημένη μέσα απ' αυτή τη συμφωνία. Και το ξέρετε πολύ καλά ότι δεν είναι διατεθειμένοι πολλοί να χάσουν τα λεφτά τους. Το θέμα είναι πώς θα τα καταφέρουμε και αν θα τα καταφέρουμε να γίνει βιώσιμο το ελληνικό χρέος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Επειδή το εγχείρημα αυτό είναι σύνθετο, είναι πολύπλοκο το πρόβλημα έτσι όπως έχει διαμορφωθεί τελικώς. Γνωρίζετε ότι κάποιοι είναι έτοιμοι να χάσουν λίγα, επιδιώκοντας δια άλλου τρόπου να κερδίσουν πολύ περισσότερα, επειδή έχουν επενδύσει και σε ασφάλιστρα κινδύνου, στα γνωστά CDS.

Άρα λοιπόν, μπορεί να μην δεχτούν να συμφωνήσουν στο να χάσουν αυτά τα οποία είναι λιγότερα και να φαίνεται η στάση τους ανεξήγητα απολύτως αρνητική, αλλά είναι απολύτως εξηγήσιμη, αν βρεθεί κάποιος ο οποίος την ίδια στιγμή αυτοί προσδοκούν μέσα από την αποτυχία αυτής της διαπραγμάτευσης για το PSI, να κερδίσουν τεράστια ποσά επειδή έχουν επενδύσει στα CDS.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καλά κάνουν αυτοί που κάνουν αυτό που κάνουν και το κέρδος είναι ο στόχος τους. Το ερώτημα για μας είναι νομίζω, καταφέρνουμε και κλείνουμε αυτή τη συμφωνία, κλείνει το PSI και προχωράει. Αυτό σημαίνει αυτόματα ότι λύνονται τα προβλήματά μας; Μπαίνει η χρεοκοπία στην άκρη; Θα πρέπει να χαιρόμαστε δηλαδή;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι πάρα πολύ σημαντικό και προβλέπεται στη συμφωνία που έγινε τον περασμένο Οκτώβριο, το ότι η Ελλάδα απαλλάσσεται από ένα χρέος ύψους περίπου 100 δισεκατομμυρίων ευρώ. Είναι πολύ υψηλό αυτό το ποσό. Δεν έχει υπάρξει προηγούμενο.

Από εκεί και πέρα βεβαίως, ο τρόπος με τον οποίο θα διαχειριστούμε εμείς το απομείναν δημόσιο χρέος, προκειμένου η διαχείρισή του να είναι βιώσιμη, εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Μεταξύ των άλλων, από τις αλλαγές τις οποίες πρέπει να προχωρήσουμε και αυτό είναι ένα στοιχείο των διαπραγματεύσεων για να καταλήξουμε σε ένα νέο πρόγραμμα για το οποίο μίλησα πριν, προκειμένου έτσι να μπορούμε να έχουμε όσο γίνεται μικρότερα ελλείμματα ετησίως, να έχουμε ίσως πρωτογενές πλεόνασμα. Στόχο, τον οποίο έχουμε θέσει για το 2012, ώστε έτσι να πετύχουμε την αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πάλι με μείωση μισθών και μείωση συντάξεων;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ασφαλώς όχι. Τέτοιες οριζόντιες πολιτικές πιστεύω ότι έχουν εξαντλήσει τα όρια αντοχής και των αποδεκτών τους και η απόδοσή τους είναι πλέον όχι απλώς αμφισβητήσιμη, είναι προβλέψιμη, είναι σχεδόν μηδενική. Νομίζω ότι η φοροδοτική ικανότητα των πολιτών έχει εξαντληθεί. Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι πέραν της δημοσιονομικής προσαρμογής -και κάναμε μια τεράστια προσαρμογή αυτά τα δύο και κάτι χρόνια, δοθέντος ότι το έλλειμμα από το 15,5% έχει κατέβει κάτω από το 10%. Δεν έχει ξαναγίνει αυτό- να προχωρήσουμε κυρίως σε μεταρρυθμίσεις, σε διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες από μόνες τους απελευθερώνουν δυνάμεις και οδηγούν στην ανάπτυξη.

Αυτό που λείπει τώρα από την χώρα, είναι μια αναπτυξιακή ώθηση. Η ύφεση κατατρώει και υπονομεύει κάθε προσπάθεια που κάνουμε στο πλαίσιο της δημοσιονομικής προσαρμογής. Άρα, πρέπει να πάμε προς το σκέλος της ανάπτυξης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Οι τροϊκανοί λένε ότι πρέπει να ανοίξουν για παράδειγμα τα κλειστά επαγγέλματα. Ποια άλλα βήματα πρέπει να γίνουν; Γιατί βλέπουμε μια μονομέρεια.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Στους κλάδους των επιστημόνων και σε άλλους επαγγελματικούς κλάδους, πράγματι, θα πρέπει να ανοίξουν τα επαγγέλματα με κανόνες, με όρους, με συνεννόηση. Το διεθνές περιβάλλον έχει αλλάξει και όλοι αντιλαμβάνονται ότι μπορούν να παραμείνουν στην αγορά, εφόσον είναι ανταγωνιστικοί. Ανταγωνιστικός είσαι όταν προσφέρεις την καλύτερη ποιότητα στην καλύτερη τιμή. Όταν δεν είσαι ανταγωνιστικός δεν είναι δυνατόν να απαιτείς προστατευτικούς κανόνες προκειμένου να αποκλείεται κάποιος άλλος από τη συμμετοχή του στον ανταγωνισμό για να επιβιώνεις επαγγελματικά εσύ. Αυτό δεν γίνεται πλέον δεκτό. Και επιτρέψτε μου να πω, αυτό δεν είναι σύμφωνο και με την κοινή λογική.

Εσείς, εγώ, ο καθένας, που καταναλώνουμε υπηρεσίες ή προϊόντα θέλουμε ο παραγωγός ή ο παρέχων αυτήν την υπηρεσία να μας τα προσφέρει στην καλύτερη ποιότητα και στην καλύτερη τιμή. Είναι προς το συμφέρον μας να θέλουμε η αγορά να ελέγχεται από λίγους, οι οποίοι δεν έχουν ανταγωνισμό; Αυτό δεν γίνεται δεκτό.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι, αλλά έτσι είναι η αγορά τόσο καιρό και έτσι την έχετε αφήσει την αγορά. Από τη μια είναι αυτό. Από την άλλη έχουμε μια τρόικα η

οποία έρχεται εδώ κάθε λίγο και λιγάκι. Χθες, αν δεν κάνω λάθος, σας επισκέφθηκε και εσάς στο υπουργείο σας.

Έχουμε λοιπόν μια τρόικα η οποία έρχεται και λέει κάθε λίγο και λιγάκι πάρτε μέτρα γιατί η ύφεση ακύρωσε τα προηγούμενα. Πού θα βγάλει αυτό κ. Υπουργέ;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και είναι τα μέτρα τα οποία η ίδια σας τα προτείνει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πρώτα απ' όλα, κάποια μέτρα ήταν αναγκαίο να ληφθούν. Η προσαρμογή που πετύχαμε, με πολλές θυσίες είναι η αλήθεια, είναι σημαντική, δεν είναι αμελητέα. Η επιδίωξη για ένα πρωτογενές πλεόνασμα είναι μια σοβαρή επιδίωξη. Τεκμηριώνεται αυτός ο στόχος. Από εκεί και πέρα βεβαίως, οι διαρθρωτικές αλλαγές οι οποίες θα έπρεπε ίσως να έχουν αποδώσει πολύ περισσότερο, είναι το μεγάλο ζητούμενο. Γιατί ποιο είναι το πρόβλημα της χώρας; Αν πράγματι συνεχίσουμε αυτήν την πολιτική μονομερώς με τη λήψη νέων μέτρων, νέων φόρων, την περιοριστική πολιτική μείωσης μισθών, συντάξεων, τότε επειδή ακριβώς και το μοντέλο ανάπτυξης της χώρας, χρόνια τώρα, στηρίχθηκε στην αυξημένη κατανάλωση, θα οδηγούμεθα όλο και σε βαθύτερη ύφεση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το έχουν καταλάβει κ. Υπουργέ αυτό;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Νομίζω ναι. Και θα σας πω και για τη συζήτηση που είχαμε με τους εκπροσώπους του μηχανισμού, γιατί στο πλαίσιο αυτών των συζητήσεων, γίνεται και πρέπει να γίνεται και από την πλευρά μας μια διαπραγμάτευση, μια διαπραγμάτευση με λογικά επιχειρήματα, με στοιχεία, με τεκμηρίωση, με προτάσεις βεβαίως.

Αυτό το οποίο πρέπει να καταλάβουν είναι το εξής: το δημόσιο χρέος, που είναι ένα εθνικό άγος, το αντιμετωπίζουμε με τη στήριξη των εταίρων στο πλαίσιο ενός προγράμματος βοήθειας προς την Ελλάδα. Με λάθη, αστοχίες, αλλά εν πάση περιπτώσει το δημόσιο χρέος είναι ένα πρόβλημα, το οποίο αφορά στην Ελλάδα αλλά δεν αφορά μόνο στην Ελλάδα.

Όσον αφορά όμως τώρα στο ετησίως παραγόμενο δημοσιονομικό έλλειμμα, εδώ πρέπει να πούμε ξεκάθαρα, ότι το πρόβλημα θα το αντιμετωπίσουμε εμείς. Είναι δικό μας θέμα και εμείς δεν πρέπει να παράγουμε πλέον ελλείμματα χρόνο με το χρόνο, ώστε να δημιουργούμε ένα νέο χρέος, ή να μεγαλώνουμε το υφιστάμενο χρέος. Αυτό είναι ένα θέμα το οποίο θα το αντιμετωπίσουμε εμείς.

Οι εταίροι μας αυτό λένε, «το χρέος θα σας στηρίξουμε να το αντιμετωπίσουμε μαζί με διάφορους τρόπους -και στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η διαπραγμάτευση για το PSI. Όσον αφορά όμως στο έλλειμμα, προσέξτε μην είστε πλέον ελλειμματικοί». Αυτό είναι κάτι το οποίο μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε εμείς, επαναλαμβάνω όταν έχουμε μια πολιτική που έχει και το αναπτυξιακό σκέλος.

Τι κάναμε; Η ρίζα έχει ένα χαρακτήρα, ένα στοιχείο, πολιτισμικό. Είναι θέμα αντίληψης πια. Το παραγωγικό μοντέλο ήταν σε απόλυτη αναντιστοιχία με το καταναλωτικό πρότυπο. Ξοδεύουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε. Ή παράγουμε προϊόντα τα οποία δεν είναι ανταγωνιστικά, δεν έχουν καμία θέση. Οι εισαγωγές είναι πάρα πολλές σε σχέση με τις εξαγωγές, παρά το ότι ο δείκτης αυτός βελτιώνεται τελευταία. Άρα, οδηγούμεθα με μαθηματική ακρίβεια σε όλο και μεγαλύτερο δημόσιο χρέος.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό το ξέραμε όμως κ. Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το ξέραμε βεβαίως.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τέσσερα χρόνια πριν θυμάμαι και τον κ. Αλμούνια να τα θέτει αυτά στην προπρωηγούμενη Κυβέρνηση και τώρα και ο κ. Προβόπουλος

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γι' αυτό και ο κ. Προβόπουλος είπε, πολύ σωστά, ότι η κρίση αυτή είναι συνέπεια πολλών παραγόντων και μιας πορείας πολλών χρόνων. Δεν είναι κάτι που προέκυψε αυτομάτως και από έναν και μόνο λόγο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η μετάφραση πάντως ήταν, τα λόγια του κ. Προβόπουλου κάποιοι τα μετέφρασαν ότι αφορούσαν αποκλειστικά την δική σας Κυβέρνηση της προηγούμενης διετίας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτά είναι στο πλαίσιο μιας σκοπιμότητας και μιας μικροκομματικής διαχείρισης των πληροφοριών. Εγώ δεν μπαίνω σε αυτό. Και κοιτάξτε είναι τέτοια η στιγμή για την χώρα και για τους Έλληνες πολίτες που απαιτείται ευθύνη, σοβαρότητα και ειλικρίνεια. Ας μην συνθηματολογούμε.

Αυτό το οποίο ζει η Ελλάδα, είναι η κατάληξη μιας πορείας πολλών χρόνων και είναι συνέπεια της συνέργειας πολλών παραγόντων. Ουδείς εξαιρείται από την κατάληξη αυτή.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι, αλλά είχε ενημερώσει τον Γιώργο Παπανδρέου προεκλογικά. Του είχε πει για...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γνωρίζετε επισήμως, παρά το ότι η συζήτηση δεν θέλω να είναι οπισθοβαρής, ότι η Ν.Δ. ισχυριζόταν μέχρι τελευταία στιγμή ότι το

δημοσιονομικό έλλειμμα ήταν περίπου στο 6% και αποδείχθηκε -η EUROSTAT άλλωστε έχει υπογράψει αυτή τη συνθήκη- ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα στο τέλος του 2009 έτρεχε στο 15,5%. Είναι τεράστια η διαφορά. Ήταν δηλαδή σχεδόν τριπλάσιο. Αντιλαμβάνεστε τι μέτρα έπρεπε να πάρουμε, προκειμένου να μην βρεθούμε εκτός ευρωζώνης. Αυτήν την προσπάθεια την κάνουμε και νομίζω ότι μέχρι τώρα έχουμε πετύχει το μείζον, να είναι η Ελλάδα....

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τότε γιατί ο Κώστας Σημίτης το χαρακτηρίζει μοιραίο λάθος;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μοιραίο πολιτικό λάθος είναι ακριβώς στο ίδιο μήκος κύματος και ο πρώην Πρωθυπουργός ο Κώστας Σημίτης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Λέγεται το αυτονόητο. Και ο κ. Σημίτης, τον οποίο με πολύ μεγάλη προσοχή πρέπει να ακούμε, ιδίως για αυτά τα θέματα. Αλλά και όλοι εμείς αυτό λέγαμε πριν, ότι θα πρέπει να δείξουμε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον όσον αφορά στην αναπτυξιακή πολιτική. Και στο πλαίσιο της συζήτησης για το PSI βλέπετε ότι για το ύψος του επιτοκίου, μεταξύ των άλλων, διατυπώθηκαν προτάσεις για το αν πρέπει το επιτόκιο να μην αποφασιστεί τώρα για κάθε περίοδο, αλλά να κυμαίνεται αναλόγως του ρυθμού ανάπτυξης που έχει επιτύχει η χώρα. Δηλαδή, να αυξομειώνεται το επιτόκιο αναλόγως του αν έχουμε ρυθμούς ανάπτυξης υψηλότερους ή αν έχουμε ύφεση τα επιτόκια να είναι ακόμα χαμηλότερα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό το αυτονόητο δεν το κάνατε όμως.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το ίδιο είπε ο κ. Σημίτης θα έπρεπε να γίνει και για την πολιτική στο πλαίσιο εφαρμογής του λεγόμενου μνημονίου. Θα έπρεπε δηλαδή, να ληφθεί μια πρόνοια ώστε η προσαρμογή αυτή να μην επιδιωχθεί με τυφλό τρόπο να γίνει μέσα σε δύο, ή τρία, ή τέσσερα χρόνια -πράγμα αδύνατο- αδιαφορώντας αν κάποια μέτρα, λόγω του βίαιου χαρακτήρα της προσαρμογής αυτής οδηγούσαν σε ύφεση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Άρα έχει δίκιο ο κ. Σημίτης όταν λέει ότι ήταν μοιραίο πολιτικό λάθος;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ θα έλεγα ότι το κρίσιμο σκέλος για την πολιτική της χώρας μας αυτήν την ώρα είναι οι επενδύσεις και η ανάπτυξη. Μόνον έτσι αντιμετωπίζουμε την ύφεση και όχι με περιοριστικά μέτρα, τα οποία έχουν αποδώσει στο μάζιμουμ. Ασφαλώς υπάρχει ακόμα περιθώριο, πρέπει να περιορίσουμε τη φοροδιαφυγή, την εισφοροδιαφυγή, την παραοικονομία να την

τιθασεύσουμε, αλλά αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι, επενδύσεις και ανάπτυξη. Εκεί που έχει υστερήσει η χώρα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ανάπτυξη με τις υπάρχουσες δομές στη δημόσια διοίκηση μπορεί να γίνει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Γενικά το κράτος, αλλά όχι μόνο το κράτος και ο επιχειρηματικός κόσμος, θα πρέπει να δουν τα πράγματα κάπως διαφορετικά από ότι τα βλέπαμε μέχρι τώρα. Η επιχειρηματικότητα, σε μεγάλο βαθμό, είναι κρατικοδίαιτη στην Ελλάδα. Και δείτε τι έγινε στην Ιταλία. Η μεγαλοαστική τάξη, οι επιχειρηματίες της Ιταλίας, επένδυσαν την ώρα της κρίσης στην πατρίδα τους και τη βοήθησαν να πετύχει γρήγορα χαμηλά επιτόκια στο νέο δανεισμό της.

Εδώ, στην Ελλάδα, παρατηρείται το φαινόμενο να παίρνουν τα χρήματά τους από τις τράπεζες και να τα εξάγουν στο εξωτερικό σε ξένες τράπεζες πάρα πολλοί. Δηλαδή, το τελείως αντίθετο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Υπάρχει μια ποιοτική διαφορά μεταξύ της Ιταλίας και της Ελλάδας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το δεύτερο έχει να κάνει με το κράτος. Βεβαίως, καμία σύγκριση, άλλο το μέγεθος της Ιταλίας που είναι μια από τις ισχυρότερες οικονομικά χώρες του πλανήτη και άλλο το μέγεθος της Ελλάδας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και πολιτική διαφορά κ. Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πολιτικές διαφορές πολλές δεν βλέπω. Υπάρχει μία, η οποία έχει να κάνει με το πώς η Διοίκηση στην Ιταλία ανταποκρίνεται στην εφαρμογή της πολιτικής την οποία αποφασίζει η εκάστοτε Κυβέρνηση.

Στην Ελλάδα, επειδή μιλήσατε για το κράτος και τη Διοίκηση, πράγματι υπάρχει αυτό το πρόβλημα. Και νομίζω ότι το κράτος παρά τα βήματα και τις αλλαγές που έχουν γίνει προς το καλύτερο, στην αντικειμενικοποίηση της λειτουργίας του για τις προσλήψεις, για τις μεταθέσεις, μπορεί να πει κανείς ότι δεν λειτουργεί ως μοχλός ανάπτυξης και προόδου της κοινωνίας και αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο. Και στο πλαίσιο της διοικητικής μεταρρύθμισης που προωθούμε, αυτό συζητούμε και αυτό θέλουμε να επιτύχουμε. Αυτό συζητήσαμε και στο Εθνικό Συμβούλιο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, το οποίο συγκαλέσαμε προχθές.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εσείς του ΠΑΣΟΚ τα έχετε βάλει τώρα με τον δημόσιο τομέα; Εσείς που το γιγαντώσατε τα προηγούμενα χρόνια τα έχετε βάλει τώρα με το δημόσιο τομέα; Θα απολύσετε κόσμο; Γιατί αυτό ρωτάει ο κόσμος έξω.

Δηλαδή θα μειώσετε το κράτος μέσω ποιας μεθόδου; Και νομίζω ότι έτσι ερχόμαστε και στη συζήτηση που είχατε με την Τρόικα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Επειδή γίνεται πολύ συζήτηση για το δημόσιο τομέα, πράγματι, πρέπει να γίνουν καθοριστικές αλλαγές. Μιλώ για μια μεταρρυθμιστική έκρηξη, δημιουργική έκρηξη η οποία είναι απαραίτητη. Μιλάμε για το δημόσιο τομέα στην Ελλάδα. Αυτή η συζήτηση όμως, όταν αγνοεί τους αριθμούς οδηγείται σε συνθήματα τα οποία είναι ατεκμηρίωτα.

Ο δημόσιος τομέας στην Ελλάδα, εδώ και κάποιες δεκαετίες, έχει αναπτυχθεί επειδή το κράτος έχει δημιουργήσει και νέες δομές. Έχει κάνει Περιφερειακά Νοσοκομεία πολύ σπουδαία. Αυτά δεν έπρεπε να στελεχωθούν με προσωπικό, με νοσηλευτικό προσωπικό, υγειονομικό και διοικητικό;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και όμως υπάρχουν νοσοκομεία τα οποία δεν έχουν στελέχη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Και όμως δεν έχουν γιατί ακριβώς έχουμε έρθει σε αυτήν την περίπτωση να μην μπορούμε να τα στελεχώσουμε. Το ελληνικό κράτος έχει αλλάξει τις τελευταίες δεκαετίες, έχουμε πολλές ακόμα Υπηρεσίες αποκεντρωμένες και αυτό δεν μπορούμε να το αγνοούμε.

Από την άλλη, αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε και δεν έχει γίνει ποτέ, είναι να αξιολογήσουμε το αποτέλεσμα της λειτουργίας των δομών του κράτους. Να αξιολογήσουμε κάθε δομή για το εάν αυτό το οποίο δαπανά, ανταποκρίνεται στο έργο το οποίο παράγει και προσφέρει ως υπηρεσία στους πολίτες και στους επιχειρηματίες και από την άλλη να αξιολογήσουμε και τα πρόσωπα.

Γιατί βεβαίως, πρέπει να δούμε ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι υπηρετούν σήμερα στο ελληνικό κράτος και να δούμε επίσης, εάν αυτοί οι οποίοι έχουν ορισμένα προσόντα, ασχολούνται σε θέση η οποία ανταποκρίνεται στο προσόν τους. Γιατί έχουμε τεράστια ελλείμματα σε κάποιες νευραλγικές, μάλιστα, υπηρεσίες και περίσσειμα υπαλλήλων που παραμένουν αργοί σε κάποιες άλλες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σύμφωνα. Πώς θα γίνει η αξιολόγηση, μέσω του ΑΣΕΠ που ιδρύθηκε για να προσλαμβάνει υπαλλήλους του Δημοσίου;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Μέχρι τώρα το ΑΣΕΠ έχει δείξει ότι και κύρος και αξιοπιστία έχει και είναι υπεράνω οποιασδήποτε σκοπιμότητας. Είναι μια τομή η λειτουργία του ΑΣΕΠ. Παρά το ότι βεβαίως είχαμε την παρένθεση, τη σκιά της λεγόμενης «γαλάζιας συνέντευξης», που σκίασε την έννοια της συνέντευξης η

οποία είναι απαραίτητο στοιχείο στο πνεύμα της μεθόδου για την αξιολόγηση του κρινόμενου υπαλλήλου.

Αυτό το οποίο προωθούμε -και έχει ξεκινήσει η διαδικασία για την επιλογή διευθυντών, γενικών διευθυντών- είναι η αξιολόγηση από το ΑΣΕΠ και το ΕΙ.Σ.Ε.Π., που ανήκει στο ΑΣΕΠ, να γίνεται με ένα τρόπο ο οποίος αξιολογεί τα στοιχεία που περιέχονται στο φάκελο του υπαλλήλου αφ' ενός, αφ' ετέρου δοκιμάζει τις ικανότητες των υποψηφίων σε μια γραπτή εξέταση, σε κάποια τεστ και τρίτον σε συνάντηση και στο πλαίσιο μιας συνέντευξης να μπορεί να αξιολογεί το ΑΣΕΠ τα προσόντα και τις δυνατότητες, τα εφόδια που έχει, δηλαδή, ο κάθε αξιολογούμενος.

Αυτό πρέπει να γίνει, όχι μόνο για κάποιους οι οποίοι διεκδικούν μια θέση ευθύνης, αλλά για κάθε έναν ο οποίος υπηρετεί στο Δημόσιο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μέσα από αυτές τις διαδικασίες υπάρχει περίπτωση κάποιος να χάσει τη δουλειά του;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Από αυτήν τη διαδικασία όχι, γιατί δεν μπορεί το ΑΣΕΠ να την κάνει. Τώρα το ΑΣΕΠ θα την εποπτεύσει, είναι ένα θέμα το οποίο συζητούμε πρέπει να σας πω και με την τρόικα...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Υπάρχει περίπτωση να χάσει κόσμος τη δουλειά του κ. Υπουργέ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν τίθεται τέτοιο θέμα. Ακούστε, στο ελληνικό δημόσιο υπηρετούν σήμερα 640.000 τακτικό προσωπικό. Είναι άλλες 80.000 οι συμβασιούχοι, 720.000, και είναι άλλες περίπου 25.000 οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ, δηλαδή τα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου στα οποία το κράτος έχει την πλειοψηφία των μετοχών. Είναι περίπου 740.000 – 750.000 υπάλληλοι. Εξ αυτών, οι 190.000 είναι εκπαιδευτικοί και οι περίπου 165.000 είναι οι ένστολοι κάθε κατηγορίας, είτε στις Ένοπλες Δυνάμεις, είτε στα Σώματα Ασφάλειας. Περίπου δηλαδή 350.000. Άρα μένουν οι υπόλοιπες 350.000.

Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε, είναι να δούμε πώς εξυπηρετούμε το υπηρετούν προσωπικό με τον καλύτερο τρόπο για να αντιμετωπίσουμε αυτό που σας είπα πριν. Και υπάρχει ρύθμιση την οποία ψηφίσαμε στον τελευταίο νόμο για την κινητικότητα του προσωπικού και την αξιολόγησή του από τις Επιτροπές Αναδιοργάνωσης κάθε Υπουργείου. Αλλά, όλα αυτά γίνονται με ένα ρυθμό πολύ αργό και όχι άμεσο, ώστε να είναι άμεσα και απτά και τα αποτελέσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Άρα δεν τίθεται θέμα απολύσεων στο Δημόσιο –αν καλά κατάλαβα– αυτό είναι το ένα ζητούμενο. Το δεύτερο ζητούμενο είναι η εφεδρεία. Έληξε η εφεδρεία, τελείωσε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Επειδή έχουμε στην αγορά, στον ιδιωτικό τομέα, αυτήν τη θλιβερή εξέλιξη, στα όρια της ασυδοσίας θα έλεγα, είναι στο έλεος του Θεού πάρα πολλοί πολίτες οι οποίοι χάνουν την δουλειά τους, στερούμενοι τις δυνατότητες να υπερασπιστούν στοιχειωδώς τα δικαιώματά τους, ταυτοχρόνως γίνεται μια συζήτηση για την εργασιακή ακαμψία, ή την ανελαστικότητα που υπάρχει στο Δημόσιο, την υπερπροστασία που προσφέρεται στους εργαζόμενους σε αυτό.

Αυτή η προσέγγιση δεν με βρίσκει σύμφωνο. Το να απολύσεις με τυφλό τρόπο προσωπικό από το Δημόσιο -και θα έρθω και στο θέμα της εφεδρείας– οδηγεί μόνο σε δυσμενείς συνέπειες. Το Δημόσιο χάνει αξιόλογους υπαλλήλους, αν απολύσεις κάποιον χωρίς να τον αξιολογήσεις ώστε να διαπιστώσεις ότι πράγματι δεν αξίζει να εργάζεται στο Δημόσιο. Έπειτα, χάνεται αγοραστική δύναμη. Χάνεται τμήμα της ρευστότητας στην αγορά. Χάνονται ασφαλιστικές εισφορές. Και σε τελευταία ανάλυση το κόστος στο Δημόσιο, μπορεί να τιθασευτεί με πολλούς τρόπους.

Το ένα σκέλος είναι το λειτουργικό κόστος, οι δαπάνες. Και το λειτουργικό κόστος, θέλω να ξέρουν οι πολίτες που μας ακούν, ότι αυτά τα δύο χρόνια έχει μειωθεί κατά περισσότερο από 2 δισ. ευρώ. Περισσότερο από ένα δισ. κάθε χρόνο αυτά τα χρόνια που πέρασαν το '10 και το '11 έχουμε μειώσει το λειτουργικό κόστος στο ελληνικό κράτος με διάφορες δράσεις.

Το άλλο σκέλος είναι η μείωση του μισθολογικού κόστους. Το μισθολογικό κόστος μπορεί να το μειώσεις, αφ' ενός με τη μείωση των αποδοχών, αφ' ετέρου με τη μείωση του αριθμού των απασχολούμενων στο κράτος.

Η μείωση των αποδοχών είναι πάρα πολύ σημαντική για τους δημοσίους υπαλλήλους. Πέραν των μειώσεων που έγιναν πριν την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου, με το ενιαίο μισθολόγιο -θέλω να γνωρίζουν οι πολίτες- ότι το σύνολο των αποδοχών των εργαζομένων στο Δημόσιο είναι μικρότερο κατά περίπου 1,5 δισ. ευρώ το χρόνο. Εάν προσθέσετε τις προηγούμενες μειώσεις και αυτή τη μείωση, θα δείτε ότι είναι πάρα πολύ σημαντική αυτή η εξοικονόμηση. Και βεβαίως, η μείωση που προέρχεται από τη μείωση του

αριθμού των απασχολουμένων και αυτή είναι σημαντική. Έχουμε αποχωρήσεις από το Δημόσιο, ήδη το 2011 αποχώρησαν περίπου 40.000 υπάλληλοι.

Το 2012 θα προσλάβουμε, με την αναλογία 1 προς 5 για να καλύψουμε ανάγκες των παραγωγικών σχολών, υγειονομικού ή άλλου προσωπικού, κάποιους, αλλά η ψαλίδα είναι μεγάλη, έχει μεγάλο άνοιγμα. Μειώνεται ο αριθμός των απασχολουμένων, μειώνεται λοιπόν και το μισθολογικό κόστος. Και να κλείσω με την εφεδρεία σε αυτή την ερώτηση.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Συμπερασματικά, εάν μου επιτρέπεται κ. Υπουργέ, υπάρχουν δύο καλές ειδήσεις. Η μία είναι ότι δεν θα υπάρχει άλλη μείωση μισθών και η άλλη είναι ότι δεν θα υπάρξουν απολύσεις. Θέλω να πιστεύω και με την σύμφωνη γνώμη της τρόικας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Σας λέω και πάλι, ότι η συζήτηση που έκανα με την τρόικα σε όλες τις φάσεις -και στο προηγούμενο Υπουργείο και σε αυτό το Υπουργείο- είναι μια συζήτηση που περιέχει και το σκέλος της διαπραγμάτευσης. Μια ειλικρινής συζήτηση με λογικά επιχειρήματα. Οι άνθρωποι θέτουν τα θέματα και ζητούν να επιτύχουμε ορισμένους στόχους. Είναι πολύ λογικό, για να αντιμετωπίσουμε και να λύσουμε το οικονομικό πρόβλημα που ταλαιπωρεί την χώρα και τους πολίτες. Αλλά και εμείς, έχουμε προτάσεις για το πώς μπορούμε να φθάσουμε σε αυτούς τους στόχους.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Άρα πείτε μας για την εφεδρεία και πώς τους πείσατε ότι θα μειώσετε κατά 150.000 το δημόσιο τομέα μέχρι το 2015;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εμείς, για να μην υπάρχει εντύπωση ότι προσπαθούμε να διαχειριστούμε εν κρυπτώ κάποια στοιχεία ώστε να παρουσιάσουμε μια εικόνα τελείως διαφορετική από την πραγματικότητα, κάνουμε κάτι πάρα πολύ απλό. Ζητήσαμε τη βοήθεια εξωτερικού συμβούλου. Μιας αξιόπιστης εταιρείας, την οποία αναγνωρίζουν και εκείνοι, με την οποία συνεργάζονται, ώστε να έχουν ανά πάσα στιγμή πρόσβαση στα στοιχεία, όσον αφορά στη ροή των υπαλλήλων, προσλαμβανομένων και αποχωρούντων, με κάποιες λογικές και τεκμηριωμένες παραδοχές να δούμε αν θα φθάσουμε σε αυτόν το στόχο, που επαναλαμβάνω: ναι, παραμένει κεντρικός στόχος η μείωση των συνολικώς απασχολουμένων στο ελληνικό κράτος κατά 150.000 μέχρι το τέλος του 2015.

Η εφεδρεία έδωσε ένα αποτέλεσμα. Εννοώ ότι, έδωσε ένα πολιτικό μήνυμα ισχυρό, γιατί ήταν μια δραστική τομή αυτή η πολιτική, με την έννοια ότι έπεσε ένα ταμπού, παρά το ότι έχει στοιχεία ανορθολογισμού αλλά και αδικίας.

Αυτή η εργασιακή υπερπροστασία στο Δημόσιο, δόθηκε ένα μήνυμα ότι δεν είναι θέσφατο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ναι αλλά χρειάζεται συνταγματική αλλαγή για να υπάρξει το μήνυμα...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι βεβαίως, είναι θέμα που το θέτουμε: ότι μόνο στο πλαίσιο της συνταγματικής αναθεώρησης μετά το 2013, εφόσον διατυπωθεί και υιοθετηθεί μια τέτοια πρόταση, μπορεί πράγματι να αρθεί η μονιμότητα, έτσι όπως προστατεύεται σήμερα για τους υπαλλήλους στο Δημόσιο.

Βεβαίως, επειδή μας παρακολουθούν κάποιοι οι οποίοι έχουν και ειδικές νομικές γνώσεις, μην νομίζουν ότι δεν μας έχουν απασχολήσει αυτά τα θέματα. Μπορεί κάποιος να πει ότι, όταν καταργείται η θέση, τότε μπορεί ίσος αριθμός υπαλλήλων να απομακρυνθεί από το Δημόσιο. Ναι βεβαίως, αλλά όχι αυτός που κατέχει τη συγκεκριμένη στιγμή τη θέση. Θα πρέπει να υπάρχει μια διαδικασία αξιολόγησης, ώστε να επιλέξεις αυτούς οι οποίοι κατ' ίσον αριθμό μπορεί να απομακρυνθούν.

Στην εφεδρεία, επειδή το κριτήριο που χρησιμοποιήθηκε ήταν πράγματι ένα κριτήριο οριζόντιο, αντικειμενικό, για να είναι αδιαμφισβήτητο, δηλαδή το ηλικιακό και η εγγύτητα προς σύνταξη, δεν μπορεί κάποιος να πει ότι ξέρετε, κάνετε μια πολιτική για να βοηθήσετε κάποιους και να διώξετε κάποιους άλλους. Ουδείς το ισχυρίστηκε και αυτό δείχνει ότι ως προς τούτο ήταν σωστή η επιλογή γι' αυτό το κριτήριο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Καλά δεν θα έλεγε κάποιος ότι ήταν και επιτυχημένη η εφεδρεία που έγινε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ήταν επιτυχημένη ως προς το ότι έδωσε αυτό το πολιτικό μήνυμα, που ήταν και το μείζον ζητούμενο, για την υπερπροστασία στο Δημόσιο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Το ζητούμενο όμως τώρα της τρόικας είναι να μειώσετε το προσωπικό, πρακτικά λοιπόν θα το κάνετε με αποχωρήσεις οι οποίες θα είναι μεγαλύτερες απ' ότι οι προσλήψεις;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο αριθμός των αποχωρήσεων – παραιτήσεων σε σχέση με τις προσλήψεις νομίζω ότι μπορεί να μας οδηγήσει στο να επιτύχουμε αυτό το στόχο.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μέχρι το 2015, 150.000 κόσμος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι και βεβαίως να ρυθμίζουμε κάθε φορά, επειδή ελέγχονται κεντρικά οι προσλήψεις, τόσο ως προς τον αριθμό, όσο και ως προς τις ειδικότητες, ώστε να μην προσλαμβάνει κάθε Υπουργείο ή κάθε Υπηρεσία κατά το δοκούν, αλλά να προσλαμβάνει με απόφαση κεντρική της Κυβέρνησης, αυτούς τους οποίους έχει ανάγκη για να καλύψει συγκεκριμένες ανάγκες και ελλείμματα σε νευραλγικούς τομείς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό αφορά στο δημόσιο κομμάτι. Στον ιδιωτικό τομέα θα σας βρει σύμφωνη η πρόταση, η σκέψη που υπάρχει για μείωση του κατώτατου μισθού και κατάργηση του 13^{ου} και του 14^{ου}; Είναι μια κουβέντα που ξεκίνησε, δεν έχουμε καταλάβει πώς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η συζήτηση αυτή η οποία τέθηκε για το κόστος παραγωγικότητας στην Ελλάδα -επειδή ακριβώς ανήκει στο γενικότερο κεφάλαιο της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής παραγωγής, της ελληνικής Οικονομίας- είναι μια συζήτηση που οδήγησε ακριβώς και στην εξέταση του λεγόμενου μισθολογικού κόστους. Υπάρχει το μη μισθολογικό κόστος που είναι το ύψος των εισφορών, ή άλλες επιβαρύνσεις και υπάρχει το μισθολογικό κόστος, που είναι αυτό ακριβώς που αφορά στις αποδοχές του εργαζόμενου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Έτσι θα αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ θα έλεγα ότι πρέπει να σεβαστούμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Οι συλλογικές συμβάσεις που έχουν υπογραφεί από τους εταίρους, ασφαλώς ισχύουν. Εμείς δεν θα παρέμβουμε σε αυτό. Πιστεύουμε ότι είναι πολλοί οι συντελεστές, οι οποίοι μπορεί να βοηθήσουν στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας της Οικονομίας. Μεταξύ αυτών, εγώ θέλω για λογαριασμό του ελληνικού δημοσίου έτσι όπως ασκώ τα καθήκοντά μου τώρα να πω και να αναλάβω την υποχρέωση, ότι θα πρέπει το ελληνικό δημόσιο να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά, πιο γρήγορα, με μεγαλύτερη διαφάνεια, ώστε να βοηθάει όποιους επιχειρηματίες, αλλά και πολίτες, συναλλάσσονται μαζί του, να μπορούν να φέρουν σε πέρας ένα επιχειρηματικό σχέδιο, μια επένδυση. Δεν γίνεται αυτό σήμερα. Δεν γίνεται.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Γιατί δεν έγινε με το fast track;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Το fast track αφορά μεγάλες επενδύσεις, οι οποίες και αυτές δεν υπήρχαν. Κάνουμε τεράστιες προσπάθειες, αλλά βλέπετε δεν εκδηλώνεται επενδυτικό ενδιαφέρον. Είναι θέμα γενικότερου κλίματος. Ενώ υπάρχουν πεδία στα οποία κάποιος θα μπορούσε να επενδύσει, δεν έχει

εκδηλωθεί αυτό το επενδυτικό ενδιαφέρον σε βαθμό που θα το περίμενε κανείς. Πέραν της μείωσης των αποδοχών που έχει δυσμενείς συνέπειες και αυτά που είπα και για τους δημοσίου υπαλλήλους μόλις πριν, υπάρχει ένα ακόμα θέμα που αφορά στη δημοκρατική λειτουργία μιας θεσμικά προηγμένης κοινωνίας. Ποιος αποφασίζει γι' αυτά τα θέματα;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η εφεδρεία, επειδή ρωτάνε πολλοί τηλεθεατές κ. Υπουργέ, δηλαδή η εφεδρεία έπαψε, έληξε το θέμα της εφεδρείας;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Η εφεδρεία είναι μια πολιτική η οποία εφαρμόζεται και ισχύει σύμφωνα με τα όσα περιλαμβάνονται στο νόμο 4024/2011, ο οποίος ψηφίστηκε τον περασμένο Οκτώβριο.

Αυτή η πολιτική η οποία είναι σε εφαρμογή, θα ολοκληρωθεί, θα έχουμε υπόψη μας τα στοιχεία. Πρέπει να σας πω ότι τα χθεσινά στοιχεία δείχνουν ότι για μεν τους εργαζόμενους με σύμβαση δημοσίου δικαίου έχουμε ένα αριθμό περί τις 10.000 που έχουν αποχωρήσει από τις 6 Οκτωβρίου...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πόσους περιμένετε ακόμα, πόσους έχετε υπολογίσει ακόμα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: ...ενώ ένας αριθμός περί τις 5.000 και κάτι, αφορά υπαλλήλους με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, τόσο στο Δημόσιο, όσο και σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Οι οποίοι έπονται;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Οι οποίοι έχουν αυτές τις προϋποθέσεις, τα κριτήρια δηλαδή, το ηλικιακό και την εγγύτητα προς τη σύνταξη, ώστε να ενταχθούν σε αυτή την πολιτική, στην εφεδρεία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Οπότε με αυτούς τους υπαλλήλους λήγει και η θέσπιση της εφεδρείας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Απλώς διευκρινίζω ότι δεν είναι στις προθέσεις μας και δεν θεωρώ σωστό, το είπα αυτό στην τρόικα και νομίζω ότι έχουμε συμφωνήσει σε αυτό -θα ήταν έκπληξη εάν προκύψει κάτι άλλο στο τέλος αυτών των διαπραγματεύσεων- δεν μπορεί να επαναληφθεί αυτή η πολιτική για ένα νέο κύκλο. Ο κύκλος αυτός κατά την γνώμη μου έκλεισε. Και το λέω αυτό γιατί; Την ώρα που στην Ευρώπη και αλλού και είναι λογικό, γίνεται μια προσπάθεια να ακολουθήσουμε πολιτικές ενεργού γήρανσης, εδώ στην Ελλάδα θα ήταν παράλογο, ή θα έλεγα θα είναι η ιστορία του γελοίου να πεις ότι όποιος φθάνει

στα 53 χρόνια του και εργάζεται στο Δημόσιο, αυτόματα μπαίνει στο καθεστώς εφεδρείας. Αυτό θα ήταν παγκόσμια πρωτοτυπία.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να γυρίσουμε σελίδα κ. Υπουργέ. Χθες είχαμε την υπόθεση της ΕΛΣΤΑΤ τη δικογραφία που έστειλε ο κ. Πεπόνης. Από χθες το μεσημέρι θα έλεγα ότι το πολιτικό σκηνικό έχει πάρει φωτιά. Βλέπετε ότι είναι τυχαία όλα αυτά, ή βλέπετε ότι κάτι κρύβεται από πίσω; Γιατί τουλάχιστον αυτό λέει η δήλωση που εξέδωσε το κόμμα σας το ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ θα κάνω κάποιες λογικές σκέψεις, οι οποίες υπακούουν σε ένα κανόνα, τον οποίο υπερασπίζομαι και διατυπώνω εδώ και πολλά χρόνια. Ούτε ποινικοποίηση της πολιτικής, ούτε πολιτικοποίηση της δικαιοσύνης. Οι ρόλοι είναι διακριτοί και καθένας πρέπει να ασκεί τα καθήκοντά του απολύτως ανεπηρέαστος από οποιονδήποτε εξωγενή παράγοντα και παρέμβαση.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση αναφέρω κάποιες λογικές σκέψεις: Σκέψη πρώτη, η ΕΛΣΤΑΤ έλαβε αυτήν την απόφαση για τα στοιχεία που αφορούν στο έλλειμμα του 2009 τον Οκτώβριο του '10. Η Ελλάδα όμως, πολλούς μήνες πριν από τον Απρίλιο – Μάιο του '10, είχε ήδη ενταχθεί σε αυτή τη συμφωνία και είχε ήδη συμφωνήσει στο μνημόνιο. Άρα, δεν είναι αυτό το κίνητρο, δεν υπάρχει λογική αλληλουχία.

Δεύτερον, τα στοιχεία αυτά της ΕΛΣΤΑΤ τα υιοθέτησε απολύτως η EUROSTAT, που σημαίνει ότι μετά τον έλεγχο που έγινε από τις Ευρωπαϊκές Υπηρεσίες τα στοιχεία αυτά φάνηκε ότι ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Στοιχείο τρίτο, έχουμε ένα φάκελο και η έρευνα για το φάκελο αυτό γίνεται επί πολλούς μήνες. Όλους αυτούς τους μήνες που είναι σε εξέλιξη η έρευνα λήφθηκε κατάθεση πολλών μαρτύρων, όχι όμως του κύριου παράγοντα, του Προέδρου της Στατιστικής Αρχής που είναι ο κ. Γεωργίου. Και πριν ληφθεί αυτή η κατάθεση, ο φάκελος στέλνεται στη Βουλή. Και στέλνεται στη Βουλή ενώ, επαναλαμβάνω, επί αρκετούς μήνες είναι σε εξέλιξη η έρευνα, γιατί δεν στάλθηκε ένα μήνα πριν, γιατί δεν στάλθηκε ένα μήνα μετά και στέλνεται τώρα;

Τέταρτο στοιχείο, η Κυβέρνηση αυτή και το αρμόδιο Υπουργείο Οικονομικών είναι, που τη Στατιστική Αρχή την έκανε Ανεξάρτητη Ελληνική Αρχή, δηλαδή εκτός ελέγχου της Κυβέρνησης. Η Αρχή αυτή πρέπει να σας πω, μέχρι το τέλος του '09 ήταν Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Οικονομικών.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η οποία όμως δεν είχε συνεδριάσει καμία φορά το τελευταίο διάστημα πριν αλλάξει σε Αρχή. Άρα ποιος έδινε τα στοιχεία αφού δεν είχαν συνεδριάσει τα μέλη της ΕΛΣΤΑΤ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Την Ανεξάρτητη Αρχή λοιπόν, όπως είναι το ΑΣΕΠ, όπως είναι ο Συνήγορος του Πολίτη, δεν την ελέγχει ο Υπουργός που έχει την αρμοδιότητα στο συγκεκριμένο πεδίο πολιτικής. Γι' αυτό ακριβώς είναι Ανεξάρτητη Αρχή. Υπάρχει Βουλή, υπάρχει Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας που ελέγχει τις Ανεξάρτητες Αρχές. Οι εισαγγελείς εάν θέλουν, θα μπορούσαν να κάνουν μια έρευνα γι' αυτό το θέμα, αλλά είναι φανερό κατά την άποψή μου ότι εδώ γίνεται μια προσπάθεια να εξαφανιστεί από προσώπου πολιτικής γης ο Γιώργος Παπανδρέου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Για ποιο λόγο;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι ντροπή, θα έλεγα, ο τρόπος τον οποίο χρησιμοποιούν κάποιοι για να απομακρύνουν από τη δημόσια ζωή τον Γιώργο Παπανδρέου. Ο Γιώργος Παπανδρέου ζήτησε, όταν διάφορες φήμες κυκλοφόρησαν, να γίνει και να ολοκληρωθεί η έρευνα για τα CDS και την εμπλοκή που κάποιοι ισχυρίζονται ότι έχουν συγγενικά του πρόσωπα. Και όταν είπε, να ολοκληρωθεί γρήγορα αυτή η έρευνα, γιατί την κρατάτε, για να γίνεται συζήτηση και να ψιθυρίζονται διάφορα στη δημόσια ζωή; Κατηγορήθηκε και γι' αυτό.

Σας λέω λοιπόν ότι, εμείς θέλουμε την έρευνα. Είμαστε μια Κυβέρνηση, η οποία έθεσε τον δάκτυλο στον τύπο τον ήλον. Εξεταστικές Επιτροπές ζητήσαμε και τη Βουλή κρατούμε ανοιχτή και διαύγεια και διαφάνεια θέλουμε. Η Ν.Δ. είναι αυτή, η οποία είχε κλείσει τη Βουλή για να μην γίνει συζήτηση για κρίσιμα θέματα. Δεν θέλω όμως να γυρίσω πίσω.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εσείς καταθέσατε έξι Εξεταστικές Επιτροπές στην προηγούμενη Βουλή, ενώ λέτε ότι δεν θέλετε να ποινικοποιηθεί η πολιτική ζωή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Και αυτή να γίνει γρήγορα. Οι Εξεταστικές Επιτροπές και οι προκαταρκτικές εξετάσεις προβλέπονται από τον Κανονισμό της Βουλής και από το Σύνταγμα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Σωστά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων των βουλευτών και του Κοινοβουλίου.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Έγινε όμως βιομηχανία κ. Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Από εκεί και πέρα, είναι θέμα το οποίο μπορείτε και εσείς να αξιολογήσετε, αλλά είναι θέμα αρμοδιότητας των βουλευτών. Δεν παρενέβημεν στο έργο οποιουδήποτε άλλου. Και γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτές οι έρευνες οδήγησαν στο να πλήξουν στελέχη που ανήκουν κυρίως και στο δικό μας χώρο. Δεν το φοβηθήκαμε. Τι θέλω να πω; Δεν θέλουμε να κρύψουμε κάτι.

Αλλά, το επίπεδο μιας χώρας δεν είναι το επίπεδο μονάχα των κομμάτων και των πολιτικών. Δικαιοσύνη, Μέσα Ενημέρωσης, δημοσιογράφοι, επιχειρηματίες, ιδίως τραπεζίτες, είναι παράγοντες κρίσιμοι, έχουν δημόσιο λόγο και ρόλο και θα πρέπει να αξιολογούνται όλοι για το πώς ασκούν τα καθήκοντά τους ώστε η κοινωνία μας να προοδεύει. Τελεία και παύλα.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Έχει λόγο η δικαιοσύνη...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Βεβαίως έχει λόγο η Δικαιοσύνη και οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης είναι πολύ κρίσιμες και για τα θέματα ανάπτυξης, αφού τα θέματα διαφάνειας, ασφαλώς συμβάλουν ή όχι στην πρόοδο της χώρας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Επειδή είπατε ότι κάποιοι θέλουν να εξαφανίσουν τον Γιώργο Παπανδρέου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτό δεν αφορά στη Δικαιοσύνη βέβαια. Επειδή ακριβώς υπάρχει και αυτό το συνταγματικό καθεστώς, που δίνει τη δυνατότητα στον οποιονδήποτε καταθέτοντας μια μήνυση, μια αγωγή εναντίον κάποιου πολιτικού προσώπου να δημιουργεί ένα πολιτικό ζήτημα, μια συζήτηση δηλαδή, αυτό πρέπει να αλλάξει.

Πρέπει να σας πω ότι έχουν φθάσει στη Βουλή δικογραφίες από τους εισαγγελείς -και καλώς, έτσι προβλέπεται, έτσι πρέπει να γίνει- γιατί κάποιος μηνύει τον Υπουργό τάδε, ας μην πω όνομα, γιατί δεν τον δέχθηκε στο γραφείο του. Ή μηνύει τον Υπουργό Εργασίας γιατί λέει δεν μείωσε την ανεργία και είναι άνεργος. Έχουμε και τέτοια ευτράπελα. Θα πρέπει να υπάρχει λοιπόν ένα φίλτρο. Τα σοβαρά να τα αντιμετωπίσουμε με σοβαρό τρόπο και υπεύθυνο, ώστε να μην δίνουμε λαβή για σχόλια, ώστε κάποιοι να προσπαθούν να παίξουν ρόλους που δεν τους ανήκουν.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ποιοι θέλουν να εξαφανίσουν τον Γιώργο Παπανδρέου κ. Υπουργέ;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και για να συμπληρώσω το ερώτημα, θέλουν να εξαφανίσουν έναν άνθρωπο ποιοι, όπως λέει ο Γιάννης και δεύτερον γιατί, από τη στιγμή που ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου έχει πει ότι, εγώ αποσύρομαι. Δεν θα

ξαναιίμαι υποψήφιος για Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, δεν θα ξαναιίμαι υποψήφιος στις εκλογές.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ο Γιώργος Παπανδρέου έχει πολιτική μεγαλοσύνη. Από εκεί και πέρα είναι ένας πολιτικός, ο οποίος έκανε σοβαρά λάθη, αλλά όχι μόνον αυτός, όλοι κάναμε λάθη. Γιατί βρεθήκαμε μέσα σε μια δίνη την οποία δεν γνωρίζαμε. Πρέπει να σας πω ότι κάθε μέρα ανακαλύπταμε το μέγεθος της κρίσης να είναι όλο και μεγαλύτερο και οξύτερη να είναι η κρίση. Από εκεί και πέρα βεβαίως έχουμε κάνει λάθη. Βεβαίως να συζητήσουμε γι' αυτά, αλλά απέχει πολύ μια τέτοια συζήτηση από τη συζήτηση να κατηγορείς κάποιον για ρόλους οι οποίοι είναι στα όρια της προδοσίας, όπως του προσάπτουν.

Ένα πράγμα θα πω μόνο. Η συμφωνία του Οκτωβρίου όταν έγινε και γύρισε ο Γιώργος Παπανδρέου με τον Αντιπρόεδρο και Υπουργό Οικονομικών τον κ. Βενιζέλο είχαν πετύχει μια πάρα πολύ σημαντική συμφωνία, αντιμετωπίστηκε από την Ελλάδα και κάποια Μέσα Ενημέρωσης πώς; Ως περίπτωση προδοτική. Ως μια συμφωνία που εκχωρεί το εθνικό συμφέρον. Και είχαμε αυτά τα επεισόδια και στις παρελάσεις της 28^{ης} Οκτωβρίου και μια κριτική για το ότι αυτή η συμφωνία δεν ήταν επωφελής για την Ελλάδα.

Όταν αποχώρησε από το κέντρο της πολιτικής σκηνής ο Γιώργος Παπανδρέου, η συμφωνία αυτή είναι πια εθνικό κεφάλαιο και πρέπει να την περιφρουρήσουμε και να την εφαρμόσουμε. Δεν σας προβληματίζει αυτό;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μα δύο χρόνια κ. Υπουργέ ξορκίζαμε το «κούρεμα» του χρέους. Δύο χρόνια παίρναμε μέτρα στην Ελλάδα για να μην υπάρξει το «κούρεμα» του χρέους και καταλήγουμε στην απομείωση του χρέους και τώρα πανηγυρίζουμε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Αυτό, είναι ένα από τα λάθη που έκανε και η Κυβέρνηση και η πολιτική και όλοι μας. Γιατί; Γιατί μιλώντας για αναδιάρθρωση, κάποιοι δειλά ψέλλισαν αυτήν τη λέξη, κατηγορήθηκαν γιατί θεωρήθηκε πώς εάν πάμε σε αναδιάρθρωση, αυτό θα θεωρηθεί πιστωτικό γεγονός...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Απαγορευμένη λέξη ήταν, η λέξη χρεοκοπία ήταν απαγορευμένη λέξη από δικούς σας Υπουργούς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι, κάναμε αυτό το λάθος όλοι. Γιατί θεωρήθηκε ότι μια αναφορά στο ενδεχόμενο αναδιάρθρωσης σημαίνει πιστωτικό γεγονός, σημαίνει χρεοκοπία της χώρας, σημαίνει ενεργοποίηση του CDS και έχει πολλές δυσμενείς συνέπειες σε σχέση με τα λίγα οφέλη. Να όμως που αυτή η πολιτική

εάν είχε γίνει εγκαίρως σε ένα προηγούμενο στάδιο, ίσως είχε αποδώσει τώρα και είχαμε απαλλαγεί από ένα πολύ σημαντικό τμήμα του ελληνικού χρέους.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Έχετε μετανιώσει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Εάν υπάρχει κάποιος που μπορεί να χειριστεί καλύτερα αυτά τα θέματα, θα αποφασίσει ο ελληνικός λαός, θα τον αναδείξει να αναδείξει ή να ασκήσει αυτά τα καθήκοντα τα πολύ δύσκολα σε μια τέτοια στιγμή. Ας είμαστε υπεύθυνοι και ας είμαστε σοβαροί. Και ας είμαστε συνετοί και να είμαστε ενωτικοί.

Για να πετύχουμε να βγούμε από την κρίση χρειάζεται εθνική συνέργεια. Ούτε διχασμός, ούτε περισσότερο δηλητήριο για μικροκομματικές σκοπιμότητες.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να έρθουμε λίγο στα εσωκομματικά σας. Να έρθουμε λίγο στα του ΠΑΣΟΚ. Φαίνεται ότι έχει δρομολογηθεί ότι ο κ. Παπανδρέου δεν θα είναι ξανά υποψήφιος. Από τις διαδικασίες που έχουμε παρακολουθήσει μέχρι τώρα, το πιο πιθανό είναι το Μάρτιο ότι θα πάτε μέσα στο ΠΑΣΟΚ σε εσωκομματικές εκλογές για την ανάδειξη του νέου Προέδρου και υποψηφίου Πρωθυπουργού. Θα λάβετε μέρος σε αυτή τη διαδρομή; Θα λάβετε μέρος σε αυτή την κούρσα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είπα συζητώντας με συναδέλφους σας ότι η διαδικασία, ελπίζω να είναι μια κούρσα διαδοχής, να μην είναι λεωφορείο διαδοχής. Θα πρέπει και για λόγους που αφορούν στη σοβαρότητα της διαδικασίας...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αυτό σημαίνει ότι είναι μια κούρσα για λίγους;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: ...να είναι λίγοι αυτοί, οι οποίοι θα είναι υποψήφιοι. Και παρακαλώ, όλοι οι συνάδελφοι που έχουν αυτή την ευγενή φιλοδοξία να ηγηθούν, να το σταθμίσουν, γιατί υπάρχουν καταστατικές διαδικασίες...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μα δεν μπορούν και πολλοί να είναι κ. Ρέππα, γιατί 105 υπογραφές δεν μπορούν να συγκεντρώσουν, παρά μόνο λίγοι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Σωστά το επισημαίνετε και θα ακολουθηθούν απολύτως οι καταστατικές διαδικασίες. Αυτό το οποίο έχει αξία, δεν είναι να δούμε ποιος θα είναι ο Πρόεδρός μας. Εμείς δεν ψάχνουμε για αρχηγό στο ΠΑΣΟΚ. Εμείς ψάχνουμε για τον ηγέτη εκείνο, ο οποίος θα διατηρεί σε μια πρωταγωνιστική τροχιά το ΠΑΣΟΚ, θυμίζοντας μάλιστα ότι οι ηγέτες του ΠΑΣΟΚ μέχρι τώρα έχουν ψηφιστεί για Πρωθυπουργοί της χώρας. Αυτό είναι το ΠΑΣΟΚ και αυτός είναι ο ρόλος του.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ποσοτικά όμως είσαστε στο 12%.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είμαστε πολύ χαμηλά και γι' αυτό ακριβώς, η δική μου πρόταση ήταν μια πρόταση η οποία πιστεύω ότι μπορούσε να εγγυηθεί τη συνευθύνη και συμμετοχή όλων σε έναν κρίσιμο εκλογικό αγώνα, γιατί κοιτάζτε το ποσοστό του ΠΑΣΟΚ σε αυτές τις εθνικές εκλογές...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μιλάτε, για να καταλάβουν οι φίλοι τηλεθεατές, μιλάτε για την πρόταση της διαρχίας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ναι, με έναν τρόπο μεταβατικής, όχι μόνιμης, διαρχίας, με έναν τρόπο που θα βοηθούσε το ΠΑΣΟΚ σε αυτές τις εκλογές να έχει το καλύτερο ποσοστό. Ούτε οι Παπανδρέου μόνο, ούτε οι μη Παπανδρέου μόνο. Όλοι μαζί.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Δηλαδή ο Γιώργος Παπανδρέου Πρόεδρος στο Κίνημα και...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Και κάποιος επικεφαλής, ο οποίος θα ηγείτο της εκπροσώπησης του ΠΑΣΟΚ και μετά θα ήταν αυτός, ο οποίος με διαδικασίες από τη βάση, αφού ο λαός είχε κρίνει το κόμμα, εμείς θα κρίναμε πλέον τα πρόσωπα για να έχουμε τον ηγέτη μας με διαδικασίες βάσης.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η πρότασή σας όμως δεν πέρασε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έληξε αυτό. Δεν ισχύει.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ακριβώς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πρέπει να σας πω όμως, ότι αυτό το ποσοστό σε αυτές τις εκλογές είναι πάρα πολύ κρίσιμο, γιατί αν το ποσοστό είναι χαμηλό, τότε το ΠΑΣΟΚ δύσκολα θα ανακάμψει, γιατί δεν θα έχουμε τον κόσμο και ο κόσμος στηρίζει τα κόμματα. Η βάση στηρίζει τις κορυφές σε δύσκολες στιγμές και δεν θα έχουμε και έναν καθαρό λόγο, μια καθαρή πρόταση, ώστε να μπορέσουμε να συγκινήσουμε και να πάρουμε μαζί μας πάλι τον κόσμο σε ένα σύντομο, σε προβλεπτό χρονικό διάστημα. Δοθέντος, ότι φοβάμαι πως η επόμενη ημέρα με κακό αποτέλεσμα, θα είναι ημέρα αλληλοαπόδοσης ευθυνών και αλληλοκατηγοριών μεταξύ των στελεχών και των μελών μας και αυτό δεν είναι καλό.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Και προφανώς διάσπασης εννοείτε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Πιστεύω ότι δεν θα φτάσουμε εκεί. Το ΠΑΣΟΚ δεν κινδυνεύει από διάσπαση. Κατά καιρούς έχουν γίνει κινήσεις απόσχισης, χωρίς να έχουν όμως συνέχεια. Εγώ θα έλεγα ότι, ο κύριος παράγοντας για το κομματικό σύστημα είναι ο κίνδυνος της διάλυσης, εφόσον δεν έχει πια πειστικό

λόγο και προγραμματική πρόταση και αυτό πρέπει να το λάβουμε υπόψη μας. Γι' αυτό, τέσσερα είναι κατά τη γνώμη μου τα σημεία πάνω στα οποία μπορεί να προκύψει μια πολιτική συμφωνία:

Το πρώτο είναι η σειρά αξιολόγησης κατά σειρά προτεραιότητας. Πρώτα η χώρα, μετά η Κυβέρνηση, μετά το κόμμα, μετά τα πρόσωπα. Εμείς ασχολούμεθα πολύ με τα πρόσωπα, χωρίς να έχουμε εξετάσει τι γίνεται με όλα τα προηγούμενα.

Το δεύτερο έχει να κάνει με το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημά μας. Λέω, είμαστε όλοι μαζί σήμερα και βεβαιώνουμε ότι θα είμαστε όλοι μαζί και αύριο, αλλάζοντας το ΠΑΣΟΚ.

Το τρίτο είναι η διαχείριση, η απολογιστική, της διετίας μας με σεμνότητα, με συναίσθηση της κρίσης και της φτώχειας, της δυστυχίας που ζει μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού. Πρέπει να υπερασπιστούμε το έργο που έγινε, γιατί είχαμε αυτή την εξέλιξη και όχι άλλη που θα ήταν καταστροφική, θα ήταν η απόλυτη κατάρρευση της χώρας αν δεν ακολουθούσαμε μια πολιτική θυσιών βεβαίως, που κράτησε όμως την Ελλάδα παρούσα και ορθή.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Υπάρχει όμως και η λέξη αυτοκριτική.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Όχι απλά αυτοκριτική. Εγώ θα έλεγα στην πράξη, όχι στα λόγια, να αποδείξουμε ότι αυτό που λέμε το εννοούμε. Και εγώ θα ήμουν έτοιμος η γενιά στελεχών στην οποία ανήκω κι εγώ να αποχωρήσει από την δημόσια ζωή. Ας το πούμε αυτό, ας το πούμε με γενναιότητα. Αυτά είναι μικρά γιατί αφορούν στα πρόσωπα και...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Άρα δεν θα είσαστε...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Δεν είπα τέτοιο πράγμα. Το μείζον...

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Δεν θα είσαστε υποψήφιος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: ...είναι η χώρα, τότε πραγματικά τα πρόσωπα που είναι το έλασσον ας υποστηρίξουν το μείζον.

Και το τέταρτο, έχει να κάνει ασφαλώς με τις διαδικασίες. Θα πάμε με διαδικασίες ανοιχτές, διαδικασίες βάσης, διαδικασίες καταστατικές.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αν σας υποστηρίξουν λοιπόν οι σύντροφοί σας και σας προτείνουν τι θα πείτε στους συντρόφους σας;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Τι να προτείνουν;

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εσείς λέτε ότι δεν θα είσαστε. Αλλά αν μια μεγάλη ομάδα συντρόφων σας στο Κίνημα σας προτείνουν ως υποψήφιο θα δεχτείτε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Έχουν γίνει αυτές οι συζητήσεις και έχουν δοθεί οι απαντήσεις. Αλλά αυτά είναι τα λεγόμενα εν οίκω. Εγώ θα στηρίξω το ΠΑΣΟΚ και θα στηρίξω όλα εκείνα τα στελέχη και όλους εκείνους, οι οποίοι εγγυώνται αυτή την προοπτική για το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ υπάρχει και λειτουργεί για την πατρίδα και τον ελληνικό λαό. Όποιος μπορεί να εγγυηθεί αυτό το ΠΑΣΟΚ, εγώ θα είμαι απολύτως ταυτισμένος μαζί του.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Έχω εντυπωσιαστεί από την πρόταση που είπατε ότι είστε διατεθειμένος ακόμα και να αποχωρήσετε από την πολιτική.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Είναι το τελευταίο πράγμα που μας απασχολεί. Δεν με ενδιαφέρει καθόλου τι θα γίνει στις επόμενες εκλογές καθόσον με αφορά. Δεν με ενδιαφέρει. Γι' αυτό ακριβώς μπορούμε να κάνουμε ανεπηρέαστοι από τέτοιες δουλείες προσωπικών στόχων το έργο μας, το μεταρρυθμιστικό, με τρόπο όμως συνετό, με τρόπο σοβαρό και υπεύθυνο γιατί βεβαίως έχουμε μια πολιτική, η οποία αν περιλαμβάνει συγκρούσεις θα τις κάνουμε, αλλά δεν θα σχεδιάσουμε συγκρούσεις για τις συγκρούσεις.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μια τελευταία ερώτηση και με αυτή να κλείσουμε την κουβέντα μας. Είναι καλύτερη αυτή η Κυβέρνηση ή η προηγούμενη;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Εγώ πιστεύω ότι απλώς είναι διαφορετική αυτή η Κυβέρνηση. Είναι μια Κυβέρνηση τρικομματική, η οποία έχει το πλεονέκτημα της ευρύτατης κοινοβουλευτικής στήριξης, των 250 και πλέον βουλευτών, αλλά έχει και μια αδυναμία. Το στοιχείο της προσωρινότητας που τη συνοδεύει.

Γι' αυτό ακριβώς, χαίρομαι που θέτετε αυτήν την ερώτηση. Θεωρώ ότι αν τα κόμματα με σεβασμό απόλυτο στη δεοντολογία της συνεννόησης και της συμφωνίας που έκαναν οι αρχηγοί των κομμάτων -το τονίζω αυτό για να μην παρανοηθώ- αποφάσιζαν να παρατείνουν τη θητεία αυτής της Κυβέρνησης, θα προσέφεραν εθνικό έργο. Πιστεύω ότι στο νέο αυτό πρόγραμμα για το οποίο μιλήσαμε -ήταν μια επιχειρηματολογία που ανέπτυξα και στη συνεδρίαση του Διευρυμένου Πολιτικού Συμβουλίου- θα πρέπει να συγκλίνουν τώρα για να δοθεί τέλος στις ψευδαισθήσεις και στην προεκλογική παροχολογία.

Να αντιληφθούν οι Έλληνες ότι δεν μπορεί κάποιος να τους υποσχεθεί κάτι άλλο, ότι μπορεί να κάνει κάτι δηλαδή άλλο μετά τις εκλογές. Το πρόγραμμα συμφωνείται από τους τρεις κυβερνητικούς εταίρους και τους δεσμεύει. Είναι πρόγραμμα όχι γι' αυτήν την Κυβέρνηση, αλλά και για την

επόμενη Κυβέρνηση. Είναι πρόγραμμα για την χώρα δηλαδή. Δεν υπάρχει άλλο πρόγραμμα.

Με αυτήν την έννοια, εγώ πιστεύω ότι αν συμφωνηθεί το πρόγραμμα, τότε μπορεί να παραταθεί ο βίος της Κυβέρνησης, βεβαίως και ο Πρωθυπουργός σε αυτήν την περίπτωση έχει λυμένα τα χέρια του γιατί είναι πλήρης Πρωθυπουργός με απόλυτες αρμοδιότητες Πρωθυπουργού να κάνει και τον ανασχηματισμό της απολύτου δικής του επιλογής.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ειδήσεις μέχρι την τελευταία στιγμή. Κύριε Ρέππα, κύριε Υπουργέ, να σας ευχαριστήσουμε πάρα πολύ γι' αυτή τη συνομιλία. Να είσαστε καλά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ.